

kautta”. Silloin voimme tehdä sovinnon Jumalan kanssa ja meistä tulee Jumalan ystäviä. Todistan Vapahtajan sovituksen todellisuudesta sekä voimasta pestä ja puhdistaa ja tehdä meistä ja kodeistamme pyhiä, kun pyrimme riisumaan päältäamme luonnollisen ihmisen ja seuraamaan Häntä.

Hän on ”Jumalan Karitsa”⁹, ”pyhä ja vanhurskas”¹⁰, ja ”hänen nimensä on Ihmeellinen Neuvontuoja, Väkevä Jumala, Iankaikkinen Isä, Rauhan Ruh-tinas”¹¹. Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Moosia 3:19.
2. Bible Dictionary, hakusana ”temple”.
3. OL 121:37.
4. OL 121:41–42.
5. Moosia 26:31.
6. *Noah Webster's First Edition of an American Dictionary of the English Language*, 1996, hakusana ”meek”.
7. *Noah Webster's First Edition*, hakusana ”humble”.
8. *Noah Webster's First Edition*, hakusana ”patient”.
9. Joh. 1:29.
10. Ap. t. 3:14.
11. Jes. 9:5.

Presidentti Dieter F. Uchtdorf

toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

Ylpeys ja pappuus

*Ylpeys on kytkin, joka kytkee pois pappouden voiman.
Nöyryys on kytkin, joka kytkee sen päälle.*

Rakkaat veljeni, kiitos siitä, että olette kokoontuneet kaikkialla maailmassa tähän yleiskonferenssin pappuuskokoukseen. Teidän läsnäolonne osoittaa, että olittepa missä tahansa, te olette sitoutuneita olemaan veljienne kanssa, joilla on pyhä pappuus, ja palvelemaan ja kunnioittamaan Herraanne ja Lunastajaanne Jeesusta Kristusta.

Usein me merkitsemme elämämme vaiheet niillä tapahtumilla, jotka jättävät jälkensä meidän mieleemme ja sydämeemme. Näitä tapahtumia on minun elämässäni monia. Yksi niistä oli vuonna 1989, kun kuulin presidentti Ezra Taft Bensonin ajattoman puheen ”Kavahtakaa ylpeyttä”. Puheen alussa presidentti Benson mainitsi, että tämä aihe oli painanut raskaana hänen sieluaan jo jonkin aikaa.¹

Viime kuukausien aikana olen tuntenut samanlaisen taakan painon. Pyhän Hengen kuiskaukset ovat kehottaneet minua lisäämään oman ääneni toisena todistuksena presidentti Bensonin sanomaan, joka esitettiin 21 vuotta sitten.

Jokaisella kuolevaisella on ainakin tilapäinen ellei läheinen suhde ylpeyden syntiin. Kukaan ei ole välttynyt siltä, harva on voittanut sen. Kun kerroin vaimolleni, että tämä olisi puheeni aihe, hän hymyili ja sanoi:

”On oikein hyvä, että puhut asioista, joista tiedät niin paljon.”

Ylpeyden muita merkityksiä

Muistan myös yhden mielenkiintoisen sivuvaikutuksen, joka presidentti Bensonin vaikuttavalla puheella oli. Kirkon jäsenten keskuudessa oli jonkin aikaa lähestulkoon kiellettyä sanoa, että oli ”ylpeä” lapsistaan tai maastaan tai että oli ”ylpeä” tekemästään työstä. Pelkkä sana *ylpeä* tuntui muuttuneen hyljeksityksi meidän sanavarastossamme.

Pyhissä kirjoituksissa on runsaasti esimerkkejä hyvistä ja vanhurskaista ihmisistä, jotka riemuitsevat vanhurskaudessa ja samanaikaisesti ylistävät Jumalan hyvyyttä. Meidän taivaallinen Isämme itsekin esitteli rakkaan Poikansa sanoen: ”Johon minä olen mielistynyt.”²

Alma kerskui siitä ajatuksesta, että hän voisi ”olla väline Jumalan käsissä”³. Apostoli Paavali kertoi ylpeänä kirkon jäsenten uskollisuudesta.⁴ Suuri lähetysaarnaja Ammon riemuitsi menestyksestä, jota hän ja hänen veljensä olivat kokeneet lähetystyössä.⁵

Uskon, että on eri asia olla ylpeä joistakin asioista kuin ylpeillä. Olen ylpeä monista asioista. Olen ylpeä vaimostani. Olen ylpeä lapsistamme ja lastemme lapsista.

Olen ylpeä kirkon nuorista ja riemuitsen heidän hyvydestään. Olen ylpeä teistä, rakkaat ja uskolliset veljeni. Olen ylpeä siitä, että voin seistä teidän rinnallanne Jumalan pyhän pappeuden haltijana.

Ylpeys on itsensä ylentämisen synti

Miten tämänkaltainen ylpeys sitten eroaa siitä, mitä presidentti Benson kutsui ”yleismaailmalliseksi synniksi”⁶? Ylpeys on synnillistä, kuten presidentti Benson niin unohtumattomalla tavalla opetti, koska se synnyttää vihaa tai vihamielisyyttä ja saa meidät vastustamaan Jumalaa ja lähimmäisiämme. Pohjimmiltaan ylpeys on vertailun synti, sillä vaikka se tavallisesti alkaa ajatuksesta ”Katso, kuinka loistava minä olen ja kuinka hienoa olen saanut aikaan”, niin aina se tuntuu päättyvän ajatukseen ”Siksi olen parempi kuin sinä”.

Kun meidän sydämemme täyttyy ylpeydestä, me syyllistymme vakaavaan syntiin, sillä me rikomme kahta suurinta käskyä.⁷ Sen sijaan että palvelisimme Jumalaa ja rakastaisimme lähimmäisiämme, me paljastamme, mikä on palvontamme ja rakkautemme todellinen kohde – se kuva, jonka näemme peilistä.

Ylpeys on suuri itsensä ylentämisen synti. Hyvin monille se on henkilökohtainen Rameumptom, pyhä koroke, joka oikeuttaa kateuden, ahneuden ja turhamaisuuden.⁸ Tavallaan ylpeys

on se alkuperäinen synti, sillä ennen tämän maailman perustamista ylpeys kaatoi Lusiferin, sarastuksen pojan, ”joka oli valta-asemassa Jumalan edessä”⁹. Jos ylpeys voi turmella jonkun niinkin kyvykkään ja lupaavan, eikö meidän pitäisi tutkistella omaakin sieluamme?

Ylpeydellä on monet kasvot

Ylpeys on tappava syöpä. Se on synti, joka johtaa lukuisiin muihin inhimillisiin heikkouksiin. Itse asiassa voitaisiin sanoa, että kaikki muut synnit ovat pohjimmiltaan ylpeyden ilmentymiä.

Tällä synnillä on monet kasvot. Se saa jotkut hekumoimaan oman käsityksensä mukaisessa itsetunnossaan, saavutuksissaan, taidoissaan, vauraudessaan tai asemassaan. He katsovat näiden siunausten todistavan, että he ovat ”valittuja”, ”parempia” tai ”vanhurskaampia” kuin muut. Tämän synnin takana on ajatus ”Luoja kiitos, että olen ainutlaatuisempi kuin sinä”. Sen ytimenä on halu olla ihailun tai kateuden kohteena. Se on itsestä kerskailemisen synti.

Toisten kohdalla ylpeys muuttuu kateudeksi: he katsovat katkerina niitä, joilla on parempi asema, enemmän taitoja tai suurempi omaisuus kuin heillä itsellään. He pyrkivät vahingoittamaan, väheksymään ja repimään alas muita väärässä ja kelvottomassa yrityksessään ylentää itseä. Kun ne, joita he kadehtivat, kompastuvat tai kärsivät, he hurraavat salaa.

Esimerkki urheilusta

Missään ei ole kenties parempaa paikkaa havainnoida ylpeyden syntiä kuin urheilun maailmassa. Olen aina nauttinut osallistumisesta urheilutapahtumiin sekä urheilijana että katsojana. Mutta myönnän, että on aikoja, jolloin kohteliaan käytöksen puuttuminen

urheilussa on kiusallista. Kuinka tavallisesti ystävälliset ja myötätuntoiset ihmiset voivat olla niin suvaitsemattomia ja täynnä vihaa vastapuolen joukkuetta ja sen kannattajia kohtaan?

Olen seurannut, kuinka urheilufanit panettelevat ja demonisoivat kilpakumppaneitaan. He etsivät kaikenlaisia puutteita ja suurentelevat niitä. He perustelevat vihaansa laajoilla yleistyksillä ja soveltavat niitä kaikkiin, jotka ovat tekemisissä toisen joukkueen kanssa. Kun epäonne koettelee heidän kilpakumppaniaan, he riemuitsevat.

Veljet, valitettavasti näemme nykyään liian usein samanlaisen asenteen ja käytöksen leviävän julkiseen keskusteluun politiikasta, etnisyydestä ja uskonnosta.

Rakkaat veljeni pappeudessa, rakkaat lempeän Kristuksen opetuslapsitoverini, eikö meidän pitäisi noudattaa korkeampaa mittapuuta? Meidän pappeudenhaltijoiden tulee ymmärtää, että kaikilla Jumalan lapsilla on samanlainen peliasu. Meidän joukkueenamme on ihmiskunnan veljeys. Pelikenttänämme on tämä elämä kuolevaisuudessa. Meidän tavoitteenamme on oppia rakastamaan Jumalaa ja ulottamaan sama rakkaus lähimmäistämme kohtaan. Meidän on määrä elää täällä Jumalan lain mukaan ja vakiinnuttaa Hänen valtakuntansa. Me olemme täällä rakentamassa, kohottamassa, kohtelemassa oikeudenmukaisesti ja kannustamassa kaikkia taivaallisen Isän lapsia.

Emme saa antaa sen nousta hattuun

Kun minut kutsuttiin johtavaksi auktoriteetiksi, sain siunauksekseni opastusta monilta kirkon vanhemmilta johtavilta veljiltä. Eräänä päivänä minulla oli tilaisuus kyyditä presidentti James E. Faust erääseen vaarnakonferenssiin. Niiden tuntien aikana, jotka istuimme autossa, presidentti Faustilla

oli aikaa opettaa minulle joitakin tehtävääni liittyviä tärkeitä periaatteita. Hän selitti myös, kuinka ystävällisiä kirkon jäsenet ovat, varsinkin johtavia auktoriteetteja kohtaan. Hän sanoi: ”He kohtelevat sinua hyvin ystävällisesti. He sanovat sinusta miellyttäviä asioita.” Hän naurahti vähän ja sanoi sitten: ”Dieter, ole siitä kiitollinen. Mutta älä ikinä anna sen nousta hattuun.”

Se on hyvä opetus meille kaikille, veljet, missä tahansa tehtävässä tai elämäntilanteessa. Me voimme olla kiitollisia terveydestämme, varallisuudestamme, omaisuudestamme tai asemastamme, mutta kun se alkaa nousta hattuun – kun meidän asemastamme tulee meille pakkomielle, kun keskitymme omaan tärkeyteemme, valtaamme tai maineeseemme, kun piehtaroiimme omassa julkisuuden kuvassamme ja uskomme itsestämme kertoviin lehtileikkeisiin – silloin ongelmat alkavat, silloin ylpeys alkaa turmella.

Pyhissä kirjoituksissa on runsaasti varoituksia ylpeydestä: ”Ylimielisyydestä koituu vain riitaa, viisas se, joka neuvoja kuulee.”¹⁰

Apostoli Pietari on varoittanut: ”Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon.”¹¹ Mormon on selittänyt: ”Kukaan ei ole otollinen Jumalan edessä, paitsi sydämeltään sävyisät ja nöyrät.”¹² Herra valitsee tarkoituksella sen, ”mikä maailmassa on heikkoa, – saattaakseen häpeään sen, mikä on voimakasta”¹³. Herra tekee niin osoittaakseen, että Hänen käteensä on Hänen työssään, jotta me emme ”turvaisi lihan käsivarteen”¹⁴.

Me olemme Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen palvelijoita. Meille ei anneta pappeutta, jotta voimme ottaa vastaan kumarruksia ja paistatella ylistyksen keskellä. Me olemme täällä kääriäksemme hihamme ja ryhtyäksemme työhön.

Meidät on värvätty ainutlaatuisen työhön. Meidät on kutsuttu valmistamaan maailmaa meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen tulemistä varten. Me emme etsi omaa kunniamme vaan kiitämme ja ylistämme Jumalaa. Me tiedämme, että oma panoksemme on pieni. Siitä huolimatta kun me käytämme pappeuden voimaa vanhurskaudessa, Jumala voi meidän pyrkimystemme välityksellä saada suuren ja ihmeellisen teon tulemaan julki. Mooseksen tavoin meidän täytyy oppia, ”ettei ihminen ole mitään”¹⁵ itsessään, mutta ”Jumalalle on kaikki mahdollista”¹⁶.

Jeesus Kristus on täydellinen esimerkki nöyryydestä

Tässä, kuten kaikessa, Jeesus Kristus on meidän täydellinen

esimerkkimme. Siinä missä Lusifer yritti muuttaa Isän pelastussuunnitelman ja saada kunnian itselleen, Vapahtaja sanoi: ”Isä, sinun tahtosi tapahtukoon, ja kunnia olkoon sinun ikuisesti.”¹⁷ Suurenmoisista kyvyistään ja saavutuksistaan huolimatta Vapahtaja oli aina sävyisä ja nöyrä.

Veljet, meillä on pyhä pappeus ”Jumalan Pojan järjestyksen mukaan”¹⁸. Se on voima, jonka Jumala on suonut ihmisille maan päällä toimia Hänen puolestaan. Käyttääksemme Jumalan voimaa meidän täytyy pyrkiä olemaan Vapahtajan kaltaisia. Tämä tarkoittaa sitä, että pyrimme kaikessa tekemään Isän tahdon, aivan kuten Vapahtaja teki.¹⁹ Se tarkoittaa sitä, että annamme kaiken kunnian Isälle, aivan kuten Vapahtaja teki.²⁰ Se tarkoittaa sitä, että

kadotamme itsemme muita palvellesamme, aivan kuten Vapahtaja teki.

Ylpeys on kytkin, joka kytkee pois pappeuden voiman.²¹ Nöyryys on kytkin, joka kytkee sen päälle.

Olkaa nöyriä ja täynnä rakkautta

Kuinka me siis voitamme tämän ylpeyden synnin, joka on niin yleinen ja niin vahingollinen? Kuinka meistä voi tulla nöyrempiä?

On miltei mahdotonta ylpistyä kopeudessa, kun sydämemme on täynnä rakkautta. ”Eikä kukaan voi auttaa tässä työssä, ellei hän ole nöyri ja täynnä rakkautta.”²² Kun näemme ympärillämme olevan maailman Kristuksen puhtaan rakkauden linssin läpi, me alamme ymmärtää nöyryyttä.

Jotkut otaksuvat, että nöyryys on itsemme soimaamista. Nöyryys ei tarkoita sitä, että vakuutamme itsellemme olevamme arvottomia, merkityksetömiä tai mitättömiä. Eikä se tarkoita Jumalan meille suomien taitojen kieltämistä tai piilottelemista. Meistä ei tule nöyriä sillä, että ajattelemme *väheksyvästi* itsestämme. Meistä tulee nöyriä, kun ajattelemme *vähemmän* itseämme. Meistä tulee nöyriä, kun ryhdymme työhömmä Jumalan ja lähimmäistemme palvelemisen asenteella.

Nöyryys suuntaa huomiomme ja rakkautemme toisiin ja taivaallisen Isän tarkoituksiin. Ylpeys toimii päinvastoin. Ylpeys ammentaa tarmonsaa ja voimansa itsekkyyden syvistä lähteistä. Sinä hetkenä kun lakkaamme ajattelemasta pelkästään itseämme ja kadotamme itsemme muita palvellesamme, meidän ylpeytemme vähenee ja alkaa kuihtua.

Rakkaat veljeni, on hyvin monia apua tarvitsevia ihmisiä, joita voimme ajatella, sen sijaan että ajattelisimme itseämme. Älkääkös koskaan unohtako omaa perhettänne, omaa vaimoanne. On hyvin monia tapoja,

joilla voisimme palvella. Meillä ei ole aikaa uppoutua itsemme.

Minulla oli kerran mustekynä, jota käytin mielelläni työssäni lentokapteenina. Yksinkertaisesti sen vartta kääntämällä pystyin valitsemaan yhden neljästä väristä. Kynä ei valittanut halutessani käyttää punaista mustetta sinisen sijaan. Se ei sanonut minulle: ”En mielelläni kirjoittaisi ilta-kymmenen jälkeen, sakeassa sumussa tai korkealla ilmassa.” Mustekynä ei sanonut: ”Käytä minua vain tärkeisiin asiakirjoihin, älä jokapäiväisiin arkisiin tehtäviin.” Se suoriutui mitä luotettavimmin jokaisesta tehtävästä, johon sitä tarvitsin, olipa tuo tehtävä tärkeä tai vähäpätöinen. Se oli aina valmis palvelemaan.

Samalla tavoin me olemme väli-heitä Jumalan käsissä. Kun meidän sydämemme on paikallaan, me emme valita, että meille annettu tehtävä ei ole kykyjemme arvoinen. Palvelemme iloiten missä tahansa tehtävässä, johon meidät pyydetään. Kun teemme niin, Herra voi käyttää meitä työnsä toteuttamiseen tavoilla, jotka ylittävät meidän ymmärryksemme.

Saanan päättää sanoihin, jotka lainaan presidentti Ezra Taft Bensonin 21 vuoden takaisesta innoitetusta sanomasta:

”Ylpeys on suuri kompastuskivi Siionille.

Meidän täytyy puhdistaa malja sisältä voittamalla ylpeys.²³

Meidän täytyy taipua ’Pyhän Hengen kutsuun’, riisua päältämme ylpeä ’luonnollinen ihminen’, tulla ’pyhäksi Kristuksen, Herran sovituksen kautta’ ja tulla ’lapsen kaltaiseksi, alistuvaksi, sävyisäksi, nöyräksi’²⁴.

Jumala haluaa nöyrän kansan. – – ’Siunattuina ovat ne, jotka nöyryvät ilman, että heidän on pakko olla nöyriä.’²⁵

Päätäkäämme olla nöyriä. Me pysytymme siihen. Tiedän sen.²⁶

Rakkaat veljeni, seuratkäämme Vapahtajamme esimerkkiä ja pyrkikäämme pikemminkin palvelemaan kuin tavoittelemaan ihmisten ylitystä ja kunniaa. Rukoukseni on, että tunnistaisimme ja kitkisimme pois sydämeistämme epävanhurskaan ylpeyden ja että korvaisimme sen vanhurskaudella, jumalisuudella, uskolla, rakkaudella, kärsivällisyydellä ja lempeydellä.²⁷ Jeesusuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. ”Kavahtakaa ylpeyttä”, *Valkeus*, heinäkuu 1989, s. 3–5.
2. 3. Nefi 11:7.
3. Alma 29:9.
4. Ks. 2. Tess. 1:4.
5. Ks. Alma 26.
6. ”Kavahtakaa ylpeyttä”, s. 5.
7. Ks. Matt. 22:36–40.
8. Ks. Alma 31:21.
9. OL 76:25.
10. Sananl. 13:10.
11. 1. Piet. 5:5.
12. Moroni 7:44.
13. 1. Kor. 1:27.
14. OL 1:19.
15. Moos. 1:10.
16. Matt. 19:26.
17. Ks. Moos. 4:1–2.
18. OL 107:3.
19. Ks. Joh. 8:28–29.
20. Ks. Joh. 17:4.
21. Ks. OL 121:34–37.
22. OL 12:8.
23. Ks. Alma 6:2–4; Matt. 23:25–26.
24. Moosia 3:19; ks. myös Alma 13:28.
25. Alma 32:16.
26. ”Kavahtakaa ylpeyttä”, s. 5.
27. Ks. 1. Tim. 6:11.